

JÓZEFOWI SIKORSKIEMU

Niegdys uczniowi swemu,

a dziś

Redaktorowi Ruchu Muzycznego

w dowód przyjaźni

ofiaruje

J. STEFANI

OŚM

DWU-ŚPIEWÓW

dla początkujących naukę śpiewu.

WARSZAWA

GRUDZIEŃ 1859.

WYKŁADEM REDAKCYI RUCHU MUZYCZNEGO.

Wyd. J. W. Medyka.

KOWAL.

№ 1.

Moderato.

1. Pod je-sio-nem pod zie--lo-nym Sto--i ku-źnia

2. Niech się cie-szy tem nie xgrzeszy Cze-mu nie ma-
3. Przy pio sen-ce z mło-tem wrę-ce Dzieni mi-gnie*Allegro.*

w srodku sio--ła

Od po-ran--ku, bez prze-stan-ku Brzmikowa--ła

śpie-wać cze--mu? Ręka zdro--wa, trzeźwa gło--wa Nie za-wi--nił'
jak go-dzi--na; Aż wie-czo--rem z całym dwo-rem, Spocznie so--bie

pieśń we so--ła la la la la

nie bli-żnie---mu la la la la
u ko-mi---na

la la la la

WILJA BOŻEGO NARODZENIA.

*Moderato.*N° 2.

*P*łz na cha - cho - dzie zni - knął dzień bia - ły, A księżyc

Zkąd to - u - ro - cze światło dziś wgo - rze? O! bo tam

bły - snął z pod chmu - ry, I blask wo - ko - ło sie - jąc w spa.

bły - sxczą A - nio - ły Bo w noc tę be - da śpie - wa - li

- nia ły Swo - bodnie pły - nął u go - ry A jak bał

w chórze Hymn o Be - tle - em we - so - ły, Wi - taj księ -

- da - chim zło - tem bły - sxczący Pło - nie od dro - gich ka - mie.

- ży - cu I śniący nad na - mi! Wi - taj cie gwiazdek o - cze -

- ni Tak obszar Nie - ba dziś promie - nią cy, W bry - lantach

- ta! Wi - taj A - nio - ło ro - cze dziś zwa - mi sta - czy się

gwiazdek się mie - ni, W bry - lantach gwia - zdek się mie - ni,

na - sza pieśń świę - ta, I sta - czy się na - sza pieśń świę - ta

PIEŚN PRZY PRACY W POLU.

N° 3.

1. Wstało słoń- ce pług ja- ... rze
 2. Kropla po- tu nie za- gi- ... nie

3. J. zak też i je- go sy- ... ny
 4. Amnież o Pa- ... nie nad Pa- ... ny,

Śpiewa ptak le- cąc nad ro- ... le J to słoń- ce, ptaki, po- ... le
 Którą wtru- dnie wy- lac trze- ... ba O na póź- niej nanas spły- nie

Pa- sa- li Oj- ców snych trzód- dy Możesz na rę- kach do li- ... ny
 Miała- by się sprzykrzyć pra- ca za któ- rą two- ją ska- ła- ... ny

J ten pług jest Twoim Bo- że. Twardzie mia ciężkie re- ce Potwyci- ska
 Łaską Nie- ba darem chle- ba. No e ów mąż wielki, święty, Jeszcze pierwo-
 rall:

wynosił Ja- gnie od wo- dy. Świeci prace Tobie nie sli- Tyś sam zbawi-
 pełnemi któ- sy pozła- ca. O nie. Przedwie- cznymój Bo- że z radością pój-
 5. Dopomóż mi tylko Pa- nie Abym pra- ciu-

się na czo- ... to Ja te kro- ple Tobie sioię- cę J dąc z pługiem znów weso- ... to,
 tym na ro- dnie Przyziemi schy- lony, zgię- ty, Sadził winni- cę w gro- dzie,

cie- lu sioia- ta, Pomaga- łeś w młode la- ... ta Józefo- wi cniemucie- śli,
 dę wśród tru- du Rękachet róz- ziemię zo- ... rze Jwsie- je, ziar- nodla lu- du,
 jąc dla chle- ba Pamiętał to przykaza- nie że naprzód nam trzeba nie- ba,

J dąc z pługiem znów weso- ... to. *piu Allegro.* la la la la la la la
 Sadził win- ni- cę w gro- dzie.

Józefo- wi cniemucie- śli.
 Jwsie- je, ziar- nodla lu- du.
 że na- przód nam trzeba nie- ba.

la la la la la la la la la la la la

ŻNIWA.

Allegretto.

Nr 4.

1. Brzęczą sierpy wśródza-gońców od sa-mej ju-trzen-ki
 2. Przodo-wni-ca jak ma-li-na, Smiało sierpem to-czy

3. Mat-ka zie-mia się nie sro-ży choć jej bia-ró-wni-ny,
 4. Więc też żeń-cy cią-gną sznurem i sierpem po plo-nach

A na wi-duk Bo-żych plonów Brzmia-jące pio-sen-ki, Bę-dzie ja-ra
 Przymięch-łopak gdy by-trzei-na, Iworaca ku niej o-czy, Po za-nie-mi

Boć ten ca-ły lud-ek Bo-ży Iboć to są jej sy-ny O na kar-mi
 I z tą pieśnią co brzmie chorem na naszych za-go-nach; A gdy ktoś ka-

będzie to. Będzie do-syć chle-ba I wstodół-ce jak na bi-to
 jakby wieńcem I wstazek i ko-ra-li Ciągną żeniec po za żeniec

ich są plonem W każ-deżni-wo no-woe, I o grze-wa własnym łonem,
 już nie sta-nie, Splotą u-po-mi-nek, I zawie-szą go na ścianie,

czegóż wię-ciej trze-ba, ta la ta la la la la
 co raz da-tęj da-tęj ta la ta la la la la

Gdyż imiej-ła się glo-woe
 w szerszym dniu do-ży-nek

la la ta la la la la la la la la la

OSTATNI LIRNIK.

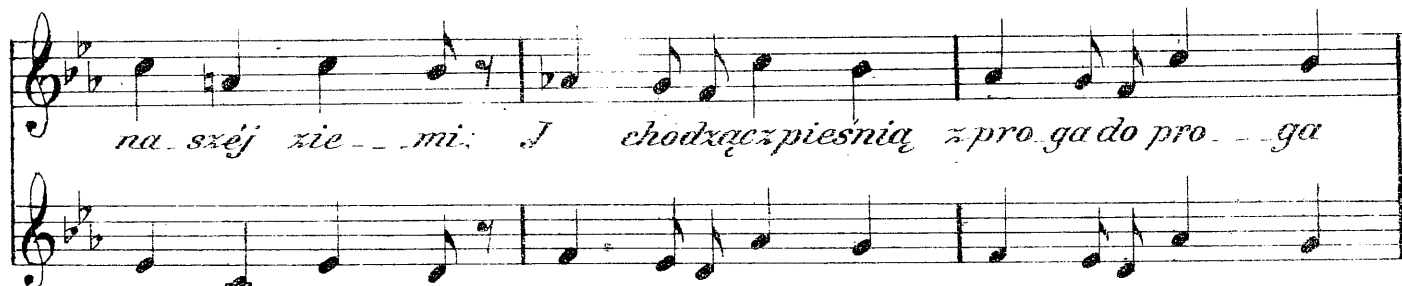
Adagio

Nr. 5.

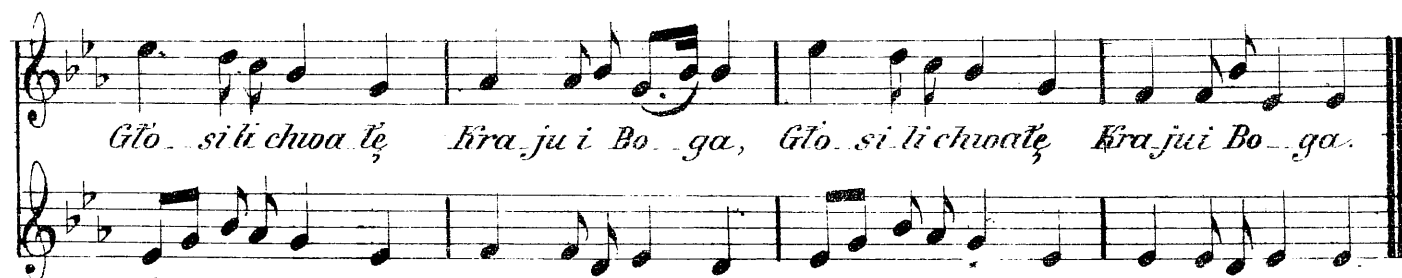
1. By-wało mó-wią cxa-sy da one mi, ży-li Lirni-cyna

2. Siko daza prawde te-go zwoyca-ju W nim była ży-woa kro-
3. Z pieśni pozna-wał oj czyste dxi-je. Ja-kie przechodził kraj
4. To też gdy lir-nik wio scesięzja-wił, Mi-ta po so-bie pa-
5. Nie wiem przyczy-nu, lecz się tak sta-ło, Lir-nik o co-raz nam

na-szój zie-mi: J chodząc pieśnią z pro-ga do pro-ga

ni-ka kra-ju, Co się wciśka-ła pod dach sło-mia-ny,
ten ko-le-je Inich się za-po-znał z nie-jednym me-żem
mieć zo-sta-wił Ka-żdy go chę-tnie przy-jął w swe pro-gi
u-by-woa-ło. J coraz rza-dziej pieśń liry brzmia-ła

Gło-si li chwa-łę Kra-ju i Bo-ga, Gło-si li chwa-łę Kra-ju i Bo-ga.

Pod którym mieszkał lud nasz kocha-ny, Pod którym mieszkał lud nasz kocha-ny.
Co się zasta-wił pió-re-mo-rę-żem, Co się zasta-wił pió-re-mo-rę-żem.
J dał wygo-dę po trudach dro-gi, J dał wygo-dę po trudach dro-gi.
J coraz smut-niej... wreszcie skona-ła J coraz smut-niej wreszcie skona-ła.

f

Wy-leć xpie-snią ludz ie prze-śnią Świ-tu chwi-lę u-ro-

p

Ieć więc pta-szę prosby na--sze Niech pio-sen---ka woźniesie

f

--czy-stą. Wied o Pa-na wiec do Pa-na Choć ty zra--na, Chóć ty

P

dru-ga Wiel ki Bo-że wielki Bo-że na niw zbo--że na niw

f

x-ra-na, Głos za-ni-wo-wnies' Oj--czy-stą, Głos za-ni-wo-wnies' oj-

f

zbo--że, I dla ser-ca daj nam ston'-ca, I dla ser--ca daj nam

f

--czy-stą.

la la la la la la la la la la

ston'-ca.

la la la la la la la la la la Głos za-ni-wo-wnies' Ojczy-stą,

la la la la I dla ser-ca daj nam ston'-ca.

PRZYJDŹ DUCHU ŚWIĘTY! (VENI CREATOR!)

Adagio maestoso

Nº 7.

1. Pa...nie serc wiernych przybądź Duchu Świę-ty.' W To...bie Bo...

2. Kre...wkości na...sze trzy mają Twój mo...cy Chron nas od
3. Spram, by śmier-tel-ni przez Twoje na...technie nie Po...ję...li
4. Fto w Ciebie u...fa, te...go nie nie trwo-ży, Ty nam bądź

skie-go zmi...łowa nia da-ry; Przy-bądź Cu-do...wony

zle...go, ob-darzaj po...ko-jem; Bądź dla nas gwia...zda
Bo...ga Wiel-kość nieskoń-czo-ną Niech przez cu-do...wne
tar-czą przeciwko grze-cho-wi Niech bę-dzie chwa...ta

wielki nie po...ję...ty Wlej mi-łość w serca, rozniec światło wiary.

wśród oąt-pienia no-cy Bądź nam po...cie-chy i na-dzie-i zdrojem.
Two-je namaszcze-nie, Ser-ca wie-rzących świętym ogniem pło-ną.
Oj-cu i Sy-no-wi Niech bę-dzie chwała To-bie Duchu Bo-ży.

A...men a...men a...men.

BOŻA MĘKA. (OBRAZEK).

Moderato.

N°.8.

mf

1. Tu woio - ska xcha - ta - mi, tam la - sek i

J ka - żdy co z woio - ski przy - by - wa pod

ta - - - ny ; Na dro - - - ąxe do la - sku krzyż

bo - - rek To kłę - - knie i kor - nie od -

sto - - i dre - wia - - - ny, A na nim xro -

- mó - wi pa - - - cio - - rek Na sztu - - kę nie

bio - - ny, lecx niewprawną rę - kę , Pan

pa - trzy o dłu - to nie py - ta Nie

f

Je - xus Zba - wi - - ciel zod - - kupienia mę - kę.

f

o - - kiem Ar - - ty - - sty lecx wiara go wi - ta.

